

SUOMEN RAVITSEMUSTIETEEN YHDISTYS RY:N
20-VUOTISHISTORIIKKI

Historiikin toimituskunta

Antti Ahlström
Carina Kronberg-Kippilä
Sari Kuittinen
Hannu Mykkänen
Liisa Valsta

Taitto

Tapani Ihalainen

Painopaikka

Edita Prima Oy

Helsinki 2005

ESIPUHE

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry toimii yhdysiteenä ravitsemusalan tutkijoiden välillä. Suurimmalla osalla yhdistyksen yli 400 henkilöjäsenestä on ravitsemustieteen yliopistotutkinto. Jäsenkuntaan kuuluu myös lääketieteen, luonnontieteiden sekä tekniikan alan tutkijoita ja asiantuntijoita. Yhdistyksen kannattajajäsenenä on useita elintarvike- ja lääkealan yrityksiä.

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys (SRY) on tieteellinen seura, jonka tarkoituksena on tukea ja edistää ravitsemustieteellistä tutkimusta Suomessa. SRY toimii alaa edustavien tutkijoiden yhteistyöfoorumina sekä yhdysiteenä koti- ja ulkomaisiin yhdistyksiin. Yhdistys on Tieteellisten Seurain Valtuuskunnan (TSV) jäsenseura, ja edustaa Suomea alan eurooppalaisessa (Federation of European Nutrition Societies, FENS)

ja kansainvälisessä (International Union of Nutritional Sciences, IUNS) järjestössä.

Vuosi 2005 on SRY:n 20. toimintavuosi. Tämän juhlistamiseksi ja toiminnan dokumentoimiseksi yhdistys päätti koota historiikin ja haastatteli 17 ravitsemustutkijaa ja –vaikuttajaa sekä otoksen yhdistyksen nuoria jäseniä. Historiikissa kerrotaan ravitsemustieteen järjestötoiminnasta ennen yhdistyksen perustamista sekä yhdistyksen toiminnasta vuosina 1985 – 2004. Tämän lisäksi historiikkiin on koottu kokoneiden ravitsemustutkijoiden viestejä erityisesti nuorille tutkijoille ja nuorten tutkijoiden mielikuvia SRY:stä sekä toiveita toiminnan kehittämiseksi. **Historiikin lopussa Yhdistyksen hallitus visioi tulevan toiminnan kehitysnäkymiä.**

SISÄLLYS

Esipuhe	(s. 3)
Kiitokset	(s.4)
Sisälllys	(s. 5)
Ravitsemustieteen järjestötoiminta ennen yhdistyksen perustamista.....	(s.7-10)
Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen toiminta vuosina 1985 - 2005	(s.11-n.40)
Ravitsemustieteestä, tutkimuksesta ja tutkija urasta – poimintoja juhlavuoden haastatteluista.....	(s. 41-48)
Hallituksen visioita yhdistyksen tulevaisuudesta.....	(s. 49-50)
Lähteet	(s. 51-52)

ILMOITUKSET

RAVITSEMUSTIETEEN JÄRJESTÖTOIMINTA ENNEN YHDISTYKSEN PERUSTAMISTA

Ravitsemustieteen yliopistollinen opetus alkoi Suomessa 1947 professori Paavo Roiheen Yhdysvalloista tuomien mallien mukaisesti. Euroopassa oli tätä ennen voinut opiskella ravitsemustiedettä vain Lontoon yliopistossa. Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteelliseen tiedekuntaan perustettiin ravintokemian laitos, josta ensimmäiset alan kandidaatit (nyk. maisterit) valmistuivat 1952. Kansallisen tapamme mukaisesti oli opintojen jälkeen luontevaa liittyä jäseneksi johonkin tai useampaankin alan järjestöön ammatillisen yhteenkuuluvuuden ja tieteellisten täydennyskoulutusmahdollisuuksien vuoksi.

Ravitsemustieteen laaja-alaisuus näkyi alusta pitäen siinä, että pääainetta, ravintokemiaa, saattoi kiinnostuksesta riippuen opiskella hyvinkin erilaisin painotuksin. Myös sivuaineissa oli runsaasti valinnanvaraa. Tutkintovaatimusten mukaan ns. kotitaloudellisella suunnalla korostuivat pyrkimykset saattaa kotitalouksissa tapahtuvat toiminnot vankalle tieteelliselle pohjalle, ja ravitsemuksen ja ruoanvalmistuksen osalta nojata kemian, biokemian, fysiikan ja fysiologian tutkimustietoon. Tältä suunnalta valmistuneet liittyivät innokkaasti vuonna 1953 perustettuun yhdistykseen Kotitalouden Kandidaatit ry, joka on toiminut myös edunvalvojana työtä ja palkkausta koskevissa kysymyksissä.

Ravintokemian tutkintovaatimuksissa oli eri aikoina myös biokemiallisiin, fysiologisiin tai elintarviketieteellisiin näkökohtiin painottuneita vaihtoehtoisia opintosuuntia, joilta valmistuneet hakeutuivat kiinnostuksensa pohjalta jäseniksi läheisimmäksi koettuun yhdistykseen. Tällaisia olivat Suomalaisten Kemistien

Seura (per. 1919), josta 1970 syntyi keskusorganisaatioksi muodostettu Suomen Kemian Seura, sekä erityisesti Societas Biochemica, Biophysica et Microbiologica Fenniae ry. Tämän ns. Biobio-seuran perusti 1953 Suomen Akatemian jäsen, professori Artturi I. Virtanen tavoitteenaan saada aikaan laaja-alainen foorumi edistämään kokeellista biologista tutkimusta Suomessa. Seura järjestäytyi vähitellen jäsenistönsä edustamien alojen mukaisesti suhteellisen vapaamuotoisiin sektioihin, jollainen oli myös ravitsemustieteellä. Sektiot saattoivat sopivan tilanteen tullen järjestää omia tilaisuuksiaan, symposioita ja teemailtoja ao. alasta kiinnostuneille jäsenilleen. Vuosittaisina suur tapahtumina olivat yhteistyössä muiden tieteellisten seurojen kanssa järjestetyt Biotieteen Päivät, joissa ravitsemustiede oli mukana omilla teemoillaan. - Nykyisin Biobio-seurassa on seitsemän jaostoa, joista yksi ravitsemustieteilijöille.

Biobio-seura on hoitanut edustamiensa alojen osalta myös ulkomaisia yhteyksiä, mikä mm. on merkinnyt alan kansainvälis-

ten järjestöjen jäsenmaksuja ja edustajien nimeämistä järjestöjen kokouksiin. Seura oli jäsenenä mm. ravitsemustieteen kansainvälisissä järjestöissä International Union of Nutritional Sciences (IUNS, per. 1948) ja Federation of European Nutrition Societies (FENS, per. 1980). Kun Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry oli perustettu 1985, oli tarkoituksenmukaista siirtää sille alan kansainvälisten järjestöyhteyksien hoito.

Ravitsemusterapian akateemisen opetuksen kehittyminen ja vakiintuminen ja alalta valmistuneiden halu kehittää ammatillista pätevyyttään johtivat Ravitsemusterapeuttien Yhdistys ry:n perustamiseen 1970.

Ravitsemustieteilijöitä on vuosikymmeni- en mittaan liittynyt muihinkin tieteellisiin

ja ammatillisiin yhdistyksiin. Näistä, ennen Suomen Ravitsemustieteen Yhdistystä perustetuista järjestöistä mainittakoon Elintarviketutkijain Seura ry (per. 1947, vuodesta 1992 Elintarviketieteiden Seura ry), Finnish Dietetic Association FIDA ry (per. 1969), Liikuntatieteellinen Seura ry (per. 1933), Suomen Fysiologiyhdistys ry (per. 1961) ja Sosiaalilääketieteen Yhdistys ry (per. 1968). - Asiantuntijoille ja ravitsemusasioista kiinnostuneille maallikoille oli 1960-luvulla jonkin aikaa tapaamisfoorumiina myös sittemmin toimintansa lopettanut Dieta ry, jonka tunnuslauseena oli: ei rasvaa, ei sokeria, ei valkeita vehnä jauhoja. - Monet ravitsemustieteilijät ovat toimineet em. yhdistysten luottamustehtävissä.

Kiinnostavan epävirallisen yhteenliittymän on muodostanut 1960-luvulla alkunsa saanut Group of European Nutritionists (GEN) –ryhmä, joka kutsuu jäsenikseen johtavia eurooppalaisia ravitsemustutkijoita. GEN on järjestänyt kaksi vuosittaisista symposiumeistaan Suomessa, 1965 ja 1989.

Suomalaisia ravitsemustutkijoita liittyi myös aikoinaan jäseneksi ruotsalaiseen yhdistykseen Svensk Förening för Näringslära, jolla oli paikallissektiot Tukholmassa ja Göteborgissa ja joka mm. järjesti ensimmäisen pohjoismaisen ravitsemuskongressin 1977.

Suomalaiset ravitsemustieteilijät ovat yli viiden vuosikymmenen ajan viettäneet järjestöelämää sekä "omissa" yhteisöissään että

vuorovaikutuksessa läheisten tieteenalojen edustajien kanssa. Toimintatapa on osoittautunut hedelmälliseksi, ja sen ylläpitäminen on tärkeää. Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksellä on merkittävä tehtävä jäsenistönsä tukemisessa ja sen kaikinpuolisen verkostoitumisen edistämässä.

YHDISTYKSEN TOIMINTA

Yhdistyksen perustaminen

Yhdistyksen perustamiskokous pidettiin 25.1.1985 professori Herman Adlercreutzin ja dosentti Esko Harjun aloitteesta. Kokouksessa valittiin sääntötoimikunta, jonka kokoonpano oli seuraava:

- professori Herman Adlercreutz (pj.)
- dosentti Esko Harju (sihteeri)
- professori Antti Ahlström
- MMT Christel Lamberg-Allardt
- professori Yrjö Mälkki
- MMK Anneli Ollus
- professori Timo Pekkanen
- apulaisprofessori Leena Räsänen sekä
- dosentti Kari Salminen.

Perustajajäseniä olivat Herman Adlercreutz, Christel Lamberg-Allardt ja Seija Mäkinen.

Ensimmäinen sääntömääräinen syyskokous pidettiin 24.10.1985 Meilahden sairaalan luentosalissa. Kokouksessa hyväksyt-

tiin pienin muutoksin sääntötoimikunnan laatimat säännöt, vuoden 1986 toimintasuunnitelma ja talousarvio. Kokouksessa valittiin yhdistyksen ensimmäinen hallitus, jonka puheenjohtajaksi tuli professori Herman Adlercreutz ja varapuheenjohtajaksi MMT Seija Mäkinen. Yhdistyksen historian

ensimmäisen esitelmän piti kokouksessa dosentti Ritva Seppänen aiheesta "Ravitsemusongelmat Suomessa".

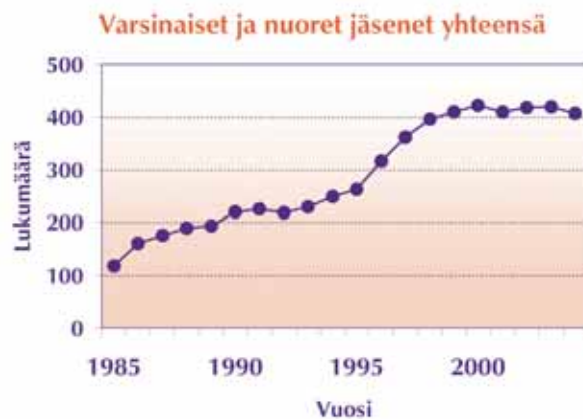
Hallitus kokoontui kolme kertaa vuonna 1985. Ensimmäisessä hallituksen kokouksessa 24.10.1985 ensimmäiseksi sihteeriksi valittiin Christel Lamberg-Allardt ja ensimmäiseksi rahastonhoitajaksi Ph.D. Seppo Salminen. Kokouksessa päätettiin avata pankkitili, selvittää jäsenmaksujen suuruus ja periminen sekä laatia jäsenlista. Hallituksen toisessa kokouksessa 18.11.1985 päätettiin seuraavan vuoden ohjelman osalta, että ensimmäinen kevätsymposium järjestetään yhdessä Societas Biochemica, Biophysica et Microbiologica Fenniae -seuran kanssa.

Yhdistys hyväksyttiin merkittäväksi yhdistysrekisteriin sen toisena toimintavuotena 9.12.1986.

Toimintamuodot

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys on tieteellinen seura, jonka tarkoituksena on tukea ja edistää suomalaista ravitsemustieteellistä tutkimusta sekä aktivoida ravitsemustieteellistä tiedeyhteisöä Suomessa. Toimintamuotoja, joilla yhdistys pyrkii tarkoitukseensa, ovat:

- tieteellisten symposiumien järjestäminen
- osallistuminen muiden sekä kotimaisten että kansainvälisten tieteellisten kokousten järjestämiseen
- suhteiden ylläpitäminen ja yhdysiteenä toimiminen ulkomaisiin alan järjestöihin
- yhteistyö kotimaisten lääketieteen ja elintarviketieteiden tutkijoiden kanssa
- vuosittain parhaan ravitsemustieteellisen julkaisun palkitseminen
- matka-apurahojen myöntäminen ja tieteellisten esitysten palkintojen jakaminen nuorille tutkijoille
- jäsentiedotteen toimittaminen sekä
- jäsenistön yhdysiteenä toimiminen.

Jäsenet

Varsinaiset ja nuoret jäsenet

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä henkilö, joka on suorittamallaan korkeakoulututkinnolla tai muulla tavalla osoittanut pätevyytensä ravitsemustieteen kentällä. Yhdistyksen yli 400 henkilöjäsenestä noin 80 %:lla on ravitsemustieteen yliopistotutkinto. Jäsenkunnasta noin 10 % on lääketiedettä ja noin 10 % luonnontieteiden alaa kuten teknisiä aineita, kemiaa, farmasiaa ja biokemiaa edustavia tutkijoita ja asiantuntijoita. Nuoriksi jäseniksi voidaan ottaa ravitsemustieteen alan yliopisto-opiskelijoita. Valmistuneet nuoret jäsenet voivat jatkaa yhdistyksen varsinaisina jäseninä. Professori Antti Ahlström on vaikuttanut erityisesti nuorten jäsenten määrään mainostamalla yhdistystä opiskelijoillensa.

www.protsv.fi/sry

Yhdistyksen jäsenyys kattaa:

- neljä kertaa vuodessa ilmestyvän jäsen-tiedotteen, jossa on ajankohtaista asiaa yhdistyksen toiminnasta ja ravitsemustieteen liittyvistä tapahtumista
- mahdollisuuden esitellä yhdistyksen symposiumeissa omia tutkimushankkeita ja osallistua parhaiden esitysten kilpailuun (nuoret alle 35-vuotiaat tutkijat)
- mahdollisuuden hakea yhdistyksen jatko-opiskelijoille tarkoitettua matka-apurahaa kongressiin tai opintomatkaan sekä
- mahdollisuuden osallistua keväisin ja syksyisin järjestettäviin tieteellisiin symposiumeihin sekä yhdistyksen järjestämiin kansainvälisiin symposiumeihin.

Kunniajäsenet

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen ensimmäiseksi kunniajäseneksi kutsuttiin syyskokouksessa 9.11.1989 professori Osmo Turpeinen († 1998). Hänelle luovutettiin kunniakirja 5-vuotisjuhlasymposiumin yhteydessä 9.3.1990. Yhdistyksen 10-vuotisjuhlasymposiumin yhteydessä 25.11.1995 kutsuttiin yhdistyksen toiseksi kunniajäseneksi sen ensimmäinen puheenjohtaja professori Herman Adlercreutz. Kevätkokouksessa 15.3.2002 kutsuttiin kunniajäseniksi professorit Antti Ahlström ja Antti Aro.

Kannattajajäsenet

Yhdistyksen kannattajajäseniä voivat olla luonnolliset henkilöt, yhteisöt tai säätiöt, jotka toiminnallaan haluavat edistää yhdistyksen tarkoitusta. Aluksi kannattajajäsenet koostuivat sekä henkilökannattaja- että yhteisökannattajajäsenistä, mutta nykyisin henkilökannattajajäseniä ei käytännössä enää ole. Yhdistyksen kannattajajäsenyyttä tarjoaa mahdollisuuden luoda ja ylläpitää suhteita Suomen johtaviin ravitsemusalan

Ensimmäiset yhteisöjäsenet liittymisvuosineen

Kannattajajäsen	Liittymisvuosi	Eroavuosi
Valtion ravitsemiskeskus Suomen Unilever	1986	
Paasivaara Oy	1991	
Nutricia Fennica Oy	1994	
Alk/Panfarma Oy	1994	
Alko	1994	1996
Oy Leiras Finland Ab	1994	
Mildola Oy	1994	
Semper-Medifood Oy	1994	2000 (yhd. Arlaan)
Raisio Tehtaat Oyj	1997	
Oy Arla Foods Ab	1998	
Valio Oy	1999	

tutkijoihin ja toimijoihin. Jäsenyyden kautta yrityksillä on mahdollisuus saada henkilöjäsenten osoitetiedot käyttöönsä markkinointitarkoituksiin kerran vuodessa. Lisäksi kannattajajäsenet saavat neljä kertaa vuodessa ilmestyvän jäsentiedotteen.

Yhdistys on toteuttanut erilaisia jäsenhankintakampanjoita. Vuonna 1994 yhdistyksen toiminnasta tehtiin hallituksen laatima esite, joka lähetettiin yli 30 elintarvikealan yritykselle kannattajajäsenten hankkimiseksi. Seurauksena oli kannattajajäsenten lukumäärän nousu. Vuonna 1995 niitä oli seitsemän, kun niitä oli siihen asti yhdistyksellä ol-

lut vain yksi tai kaksi. Kannattajajäseninä on useita elintarvike- ja lääkealan yrityksiä. Yhdistyksen ensimmäiset yhteisökannattajajäsenet selviävät taulukosta.

Seminaarit, symposiumit ja koulutustilaisuudet

Yhdistyksen pääasiallisena toimintamuotona ovat joka kevät ja syysy järjestettävät tieteelliset seminaarit ja symposiumit. Yhdistyksen symposiumeissa on esitelty kotimaisten tutkimuslaitosten ja yliopistojen ravitsemustieteen ja lähialueiden tutkimusta ja kuultu niin ulkomaisten kuin kotimaistenkin vierailijaluennoitsijoiden esityksiä ravit-

YHDISTYKSEN SYMPOSIOT, SEMINAARIT JA LUENNOT VUOSINA 1985–2005

<i>Ajankohta</i>	<i>Aihe</i>	<i>Ajankohta</i>	<i>Aihe</i>
24.10.1985	Ravitsemusongelmat Suomessa	18.11.1994	Kasvisten merkitys terveydelle
7. – 8.3.1986	Ravinto sairauksien ennaltaehkäisyssä	16.3.1995	Application of behavioral analysis in nutritional therapy
22.5.1986	Calcium and osteoporosis / Diet, lactobacillus and cancer	24. – 25.11.1995	Current topics in nutrition research (10-v. juhlasymposio)
13.11.1986	Ravitsemusantropologia	29.3.1996	Mitä uutta lihavuudesta
6.3.1987	Elintarvikkeiden radioaktiivisuus ja sen vaikutus ihmiseen	28.11.1996	Ruoka ja syöpä
29.4.1987	Seleeni	13.3.1997	Kasvikunnan tuotteet ja niiden terveysvaikutukset
4.5.1987	Urheilujuomat ja urheilijan nestetasapaino	9. – 11.5.1997	Eesti-Soome Toitumisseltside Uhisseminaari (yhteistyöseminaari)
19.11.1987	Vanhukset ja aliravitsemus	13.11.1997	Ateriaseminaari
11.3.1988	Ravinto ja neurologia	27.3.1998	Lihavuuden ehkäiseminen, Foolihappo
18.4.1988	Juomat '88 tutkimustulosten valossa (yhteistyöseminaari)	13.11.1998	Elintarvikkeiden laatu ja turvallisuus (yhteistyöseminaari)
3.11.1988	Rasvat pikkulasten ravinnossa	25. – 26.3.1999	Nutrition and health (Kuopio 15-v. juhlan yhteydessä)
29.11. – 3.12.1988	Ravitsemustutkimus	29.10.1999	Ruokamieltymykset
27.2.1989	The effect of fatty acids on serum lipoproteins in man	18. – 20.6.2000	Pohjoismainen ravitsemuskongressi (yhteistyökongressi)
3.3.1989	Ajankohtaista raudasta	25.10.2000	Kasvisterolit
4.4.1989	Vitamin D metabolism	23.3.2001	Turun yliopiston ravitsemustutkimus
2.6.1989	Biotieteen päivät, mm. Molecular biology of calcium binding proteins, Transport of haem (5 posteria)	16.11.2001	Vitamin D – there is more to it than meets the eye
19.9.1989	Dietary anticarcinogens, can they really reduce human cancer risk?	15.3.2002	KTL:n ravitsemustutkimus
9.11.1989	Kolesterolin imeytymisestä ja maailman ravitsemuskongressista	31.10.2002	Lasten lihavuus ja energiatasapainon säätely
9. – 10.3.1990	Kokeellinen ravitsemustutkimus, Kliininen ravitsemustutkimus ja Ruoankäyttötutkimus	20.3.2003	VTT:n ravitsemustutkimus
1.11.1990	Alkon tutkimustoiminnan esittely	27.11.2003	Lasten ravitsemus
22.3.1991	Leipä, kuitu ja terveys	18.3.2004	Kuopion ravitsemustieteen laitoksen 20-vuotisjuhlaseminaari, jossa SRY osallistujana (postereita)
21. – 22.10.1991	Trans fatty acids – Analysis and metabolism –lipidifoorumi (yhteistyöseminaari)	10.-11.7.2004	The Satellite Symposium on berries in cancer prevention (Lahti)
7.11.1991	Laktoosista ja Lactobacillus GG-bakteerin terveydellisistä vaikutuksista	11.11.2004	Syysseminaari Kalasta (Helsinki)
20.3.1992	Lihavuus	31.3.2005	Miniteema Ateriointi (Helsinki)
18.3.1993	Vanhusten ravitsemus	24.-25.11.2005	Diet, Lifestyle and Overweight in Diabetes and Health (20th Anniversary Symposium, Espoo)
30.11.1993	Suomalaisten väestöryhmien ravitsemus		
18.3.1994	Advances in Nutrition Research		

semustutkimuksen ajankohtaisista aiheista (taulukko). Hallitus pyrkii valitsemaan symposiumien aiheiksi mahdollisimman ajankohtaisia jäsenkuntaa kiinnostavia ravitsemustieteellisiä aiheita, joita ei ole vähään aikaan esitelty.

Symposiumien lisäksi yhdistys on osallistunut esimerkiksi Lääkäripäiville sekä järjestänyt koulutustilaisuuksia yhdessä muiden järjestäjien kanssa. Etenkin 1990-luvun alkupuoliskolla on järjestetty koulutustilaisuuksia muun muassa avoterveydenhuollolle.

Nuorten tutkijoiden palkinnot ja Vuoden ravitsemusjulkaisu -palkinto

Kevätseminaarien yhteydessä kaikilla yhdistyksen jäsenillä on mahdollisuus esittää omia tutkimuksiaan joko suullisesti tai posterina. Tilaisuudessa palkitaan paras alle 35-vuotiaan tutkijan suullinen esitys ja/tai posteriesitys. Lisäksi vuodesta 2004 lähtien yhdistyksen jäsenet ovat voineet osallistua "Vuoden ravitsemusjulkaisu" -kilpailuun.

Matka-apurahat

Yhdistys on vuodesta 1999 lähtien myöntänyt matka-apurahoja väitöskirjatyötään te-

keville jäsenilleen. Matka-apuraha voidaan myöntää opiskeluun tai tutkimusenteen liittyyvään matkaan. Niin palkintojen kuin matka-apurahojenkin jakaminen on keino aktivoita ja rohkaista nuoria jäseniä ravitsemustutkimuksen alalla. Matka-apurahan edellytyksenä on posterit tai suullinen esitys kongressissa. Matkan jälkeen apurahan saaja kokoaa matkakertomuksen, josta koko jäsenistö saa tietoa matkasta. Apurahat julistetaan vuosittain haettaviksi joulutammikuun jäsentiedotteessa.

Yhdistys toimialan foorumina ja yhdysiteenä

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys on yksi ravitsemustieteellisen tiedon levittämisen foorumi sekä kotimaassa että kansainvälisesti. Yhdistys toimii yhdysiteenä kansainvälisiin ravitsemustutkimuksen organisaatioihin.

Eri yhteisöjen välisen toiminnan lisäksi yhdistys voidaan nähdä kanavana jäsenistön keskinäiseen yhteydenpitoon. Asiantuntijoiden yhteydenpito yhdistyksen kautta tapahtuu lähinnä kaksi kertaa vuodessa järjestettävissä symposiumeissa, joissa kollegat tapaavat toisiaan sekä voivat vaihtaa kuulumisia ja ajatuksia.

Kotimainen yhteistyö

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys toimii yhteistyössä alan muiden järjestöjen kanssa. Tärkeimmät yhteistyötahot ovat:

Ravitsemusterapeuttien Yhdistys ry (RTY) on monialaisen jäsenistönsä palvelu- ja koulutusjärjestö, joka huolehtii koko jäsenistön ammatillisesta pätevyydestä ja kilpailukykyistä. RTY on akavalaisen Agronomiliiton jäsenyhdistys. Yhdistys edistää ajankohtaisen ja asiallisen ravitsemustiedon leviämistä yhteiskunnassa ja siten väestön terveyttä ja hyvinvointia.

Elintarviketieteiden Seura ry (ETS) on elintarvikealan tutkimuksen, kehityksen, kou-

lutuksen sekä ammattilaisten yhdysside. Seura on maamme suurin elintarvikealan yhdistys. Seuran tavoitteena on edistää ja kehittää koko elintarvikeketjun tieteellistä ja teknologista tutkimusta ja koulutusta sekä lisätä jäsenten yhteistoimintaa ja tiedonvaihtoa.

Suomen Lihavuustutkijat ry on tieteellinen yhdistys, joka aloitti toimintansa vuonna 1998. Yhdistyksen tarkoituksena on edistää lihavuuteen liittyvää tutkimusta Suomessa.

Societas Biochemica, Biophysica et Microbiologica Fenniae eli "Biobio-seura" on suomalainen valtakunnallinen tieteellinen yhdistys. Seuran tavoitteena on edistää oman alansa tutkimusta ja toimintaa Suomessa. Seuran toimialaan kuuluvat biokemia, biofysiikka, mikrobiologia, kasvifysiologia, eläinfysiologia, virologia ja ravitsemustiede.

Suomen Tiedeakatemiain Valtuuskunta on Suomen Tiedeseuran ja Suomalaisen Tiedeakatemian, Teknillisten Tieteiden Akatemian ja Svenska Tekniska Vetenskapakademien i Finland rf:n yhteiselin.

Kaksi ensin mainittua akatemiaa kattavat kaikki tieteenalat. Niiden tärkein tavoite on tieteen edistäminen ja eri aloja edustavien tutkijoiden välisten yhteyksien helpottaminen. Ne järjestävät kokouksia, seminaareja ja symposioita, julkaisevat tieteellisiä sarjoja ja monografioita sekä myöntävät palkintoja ja tutkimusapurahoja. Suomen Tiedeakatemiain Valtuuskunta perustettiin vuonna 1976 edistämään jäsenakatemioidensa välistä yhteistyötä ja edustamaan niitä kansainvälisissä yhteyksissä.

Tieteellisten seurain valtuuskunta (TSV) on Suomessa toimivien tieteellisten seurojen valtakunnallinen yhteistoimintaelin. Valtuuskuntaan kuuluu yhteensä 231 jäsenseuraa kaikilta tie-

teenaloilta. Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys hyväksyttiin 17.3.1989 valtuuskunnan jäseneksi. TSV järjestää joka toinen vuosi luentoja sisältävät Tieteen päivät. Valtuuskunta tukee tieteellisten jäsenyhdistystensä toimintaa taloudellisesti.

Muita kotimaisia yhteistyötahoja ovat esimerkiksi Helsingin yliopisto (ravitsemustiede, elintarviketieteet, lääketiede), Kuopion yliopisto (kliininen ravitsemustiede, lääketiede), Turun yliopisto (terveyden biotieteet: elintarvike- ja lääkekehitys), Kansanterveyslaitos (useat osastot), Valtion teknillinen tutkimuskeskus (Biotekniikka) sekä Maatalouden tekninen tutkimuskeskus (Jokioinen).

Kotimainen yhteistyö on merkinnyt yhteisten symposiumien järjestämistä yhdessä Suomen Tiedeakatemiain Valtuuskunnan, Biobio -seuran ja Suomalaisen Lääkäriseura Duodecimin kanssa (vuoden 1986 kevätsymposium). Edelleen symposiumeja on järjestetty yhdessä Coca Cola Finland Oy:n (1988), Lipidforumin (1991), Cultor Oy:n (1996), Sosiaalilääketieteen Yhdistyksen ruokatutkimusjakson (1997), Suomen Lihavuustutkijat ry:n (kevät 1998 ja 1999), Suomen Maataloustieteellisen Seuran (syksy 1998) sekä Finnish Bone Society'n (2001) kanssa. Yhdistys järjesti oman symposiumin Lääketiede 92 ja Lääketiede 94 -tapahtumissa. Lääketiede 92 -tapahtuman yhteydessä toteutettiin lounaskokous, jonka teemana oli "Ruoka-allergiat". Lääketiede 94 -tapahtumassa yhdistyksen järjestämän seminaarin aiheena oli "Ravinto ja syöpä".

Yhdistykseltä on ollut edustajia sekä Elintarvikepäivien että Biotieteen päivien suunnitteluryhmissä. Yhdistys on osallistunut Elintarvikepäivien järjestämiseen yhteistyössä Elintarviketeollisuusliiton (1992) ja Elintarvikkeiden Tutkimussäätiön (1993 ja 1994) kanssa. Yhdistys on osallistunut Biotieteen päivien ravitsemus-session järjestämiseen (1989). Yhdessä Ravitsemusterapeuttien

Yhdistyksen kanssa SRY suunnitteli ja toteutti ravitsemuksen koulutuspäivän avoterveydenhuollossa toimiville. Yhdistyksen kevätkokous ja –seminaari yhdistettiin Kuopion yliopiston kliinisen ravitsemustieteen laitoksen 10- (1994), 15-(1999) ja 20-vuotisjuhliin (2004).

Pohjoismaat ja Viro

Pohjoismaisten ravitsemustutkijoiden yhteistyön kehittäjänä on mainittava erityisesti Göteborgin yliopiston ravitsemustieteen professori Björn Isaksson, joka ansioistaan vihittiin 1984 elintarviketieteiden kunnia-tohtoriksi Helsingin yliopistossa.

Pohjoismaissa on kussakin omat ravitsemustieteelliset seuransa, mutta ei yhteistä katto-organisaatiota. Seurat järjestävät kaikkia Pohjoismaita koskevia ravitsemuskongresseja. Yhdistykseltä on ollut edus-

taja Pohjoismaisen ravitsemuskongressin järjestelytoimikunnassa Göteborgissa, Ruotsissa vuonna 1996. Keväällä 1998 yhdistyksen edustaja osallistui Ruotsin yhdistyksen kevätkokoukseen ja -seminaariin Göteborgissa. Tilaisuudessa esiteltiin mm. Suomen yhdistyksen toimintaa.

Suomessa tällainen kongressi järjestettiin Maarianhaminassa vuonna 2000 dosentti Christel Lamberg-Allardtin toimiessa kongressin presidenttinä. Järjestelyissä olivat mukana yhdistyksen lisäksi Helsingin yliopiston ravitsemustieteen osasto, Kuopion yliopiston kliinisen ravitsemustieteen laitos, Kansanterveyslaitos sekä Ravitsemusterapeuttien Yhdistys.

Scandinavian Journal of Nutrition -lehti on neljä kertaa vuodessa ilmestyvä ravitsemustieteellinen julkaisu, jonka painopaikka on Ruotsissa. Lehdessä on julkaistu myös Suomen Kansanterveyslaitoksen ravitsemusyksikön toteuttamien tutkimuksien tuloksia. Vuoden 1994 kevätsymposiumissa esitetyt abstraktit julkaistiin lehden supplementtinumerona syksyllä 1994. Yhdistyksen edustajina lehden Advisory Board'ssa ovat toimineet dosentti Liisa Valsta (1996-1999) sekä dosentti Riitta Freese (2000-2003).

Yhteistyö Baltian maiden kanssa on antoisaa, sillä meillä on hyvin samanlainen kulttuuri- ja ravitsemustausta sekä terveystilanne. Viroon perustettiin ravitsemustieteen yhdistys Eesti Toitumisteaduse Selts 1990-luvulla, ja erityisesti vuonna 1997 SRY kehitti yhteistyötä Viron yhdistyksen kanssa. Suomen ja Viron yhdistykset järjestivät Tartossa yhteisen seminaarin vuoden 1997 toukokuussa. Viron edustaja Liana Varava osallistui kutsuttuna vuoden 1999 kevätseminaariin.

Kansainvälinen yhteistyö

Vuonna 1948 perustetun Kansainvälisen Ravitsemustieteiden Unionin (IUNS) päämääränä on edistää ravitsemustieteellistä kehitystä ja tutkimusta maailmanlaajuisen kansainvälisen yhteistyön kautta. Lisäksi järjestö pyrkii

edistämöään ravitsemustieteilijöiden välistä yhteistyötä ja viestintää sekä levittämään ravitsemustieteellistä tietoutta uuden viestintätekniikan keinoin. IUNS järjestää kansainvälisiä kongresseja joka neljäs vuosi. SRY on edustanut suomalaisia ravitsemustieteilijöitä IUNS:ssa vuodesta 1988.

Eurooppalainen järjestö Federation of European Nutrition Societies (FENS) koostuu 24 eurooppalaisesta ravitsemustieteen yhdistyksestä. SRY on ollut unionin jäsen vuodesta 1988. FENS:n tarkoituksena on edistää ravitsemustieteellistä tutkimusta ja koulutusta. Se tukee etenkin eurooppalaisten ravitsemustieteilijöiden oppimista järjestämällä kokouksia, käymällä keskusteluja sekä vaihtamalla tietoa. FENS:n pää-

asiallisena toimintamuotona ovat joka 4. vuosi järjestettävät eurooppalaiset ravitsemustieteen konferenssit.

Kansainvälisen yhteistyön muodoista oleellisimpia ovat yhdistyksen järjestämät symposiumit ja esitelmätilaisuudet, johon on kutsuttu luennoitsijoita ulkomailta esimerkiksi Australiasta ja Yhdysvalloista (1986) sekä Hollannista (1989). Lisäksi yhdistykseltä on ollut edustaja FENS:n kokouksissa ja kongresseissa Wienissä vuosina 1992 ja 1995, Milanossa vuonna 1998, Lillehammerissa vuonna 1999 ja Roomassa vuonna 2003. Yhdistykseltä on ollut edustaja myös IUNS:n yleiskokouksessa Adelaireissa, Australiassa vuonna 1993 ja Montrealissa, Kanadassa vuonna 1997. Vuonna 2001 yhdistyksen edustajat osallistuivat Wienissä pidettyyn kansainväliseen ravitsemuskongressiin, jonka yhteydessä sekä IUNS että FENS pitivät yleiskokouksensa. Vuoden 1997 aikana yhdistys oli jäsenenä IUNS:n valintakomiteassa. Yhdistyksen omasta aloitteesta suomalaisia tutkijoita oli kutsuttu pitämään esityksiä FENS:n kongressiin vuonna 1995 Wieniin.

Yhdistys on ollut mukana suunnittelemassa vuonna 2001 pidettyä Kuopiossa järjestet-

tyä kansainvälistä kongressia "Food Safety and Toxicology". Vuonna 2004 yhdistys osallistui Maailman toksikologikongressin satelliittisymposiumin "Berries in Cancer Prevention" -symposiumin järjestämiseen yhteistyössä Helsingin yliopiston kanssa.

Retket ja ekskursionit

Yhdistyksen jäsenet ovat tehneet opintomatkoja ja vierailuja sekä kotimaassa että ulkomailla. Alla olevaan taulukkoon on koottu yhdistyksen järjestämien matkojen ajankohdat, kohteet ja matkan tarkoitukset.

Matka Tarttoon tehtiin toukokuussa 1997. Mukana oli 24 jäsentä. Kaksipäiväisen matkan aikana tutustuttiin sekä Viron ravitsemustieteen yhdistykseen että Tarton

yliopistoon ja vanhaan kaupunkiin. Illallinen nautittiin virolaisten kollegojen kanssa. Ohjelmassa oli myös ensimmäinen Suomen ja Viron yhdistysten yhteisesti järjestämä tieteellinen seminaari, jossa käsiteltiin Suomen ja Viron ravitsemusopetusta ja -tutkimusta. Illallinen nautittiin Tallinnassa, josta kotimatka Helsinkiin jatkui laivalla.

Yhdistyksen retket ja ekskursionit

23.9.1987	Suomen Sokeri	Ekskursio
1. - 3.12.1987	Svenska Läkaresällskapet Riksstämman, Tukholma	Matka
3.11.1988	Orion-yhtymä Oy	Ekskursio
29.11. - 2.12.1988	Lääketieteen päivät, Tukholma	Ryhmämatka (menomatalla laivaseminaari)
1.11.1990	Alko Oy	Tutustuminen
14. - 18.6.1992	Pohjoismainen ravitsemuskongressi, Reykjavik	Ryhmämatka
9. - 11.5.1997	Viron ravitsemustieteen yhdistys, Tartto	Jäsenmatka

Toiminnan rahoitus ja tukeminen

Yhdistyksen varainhankinnan muodostavat varsinaisten jäsenten, nuorten jäsenten sekä kannattajajäsenten jäsenmaksut. Yhdistyksen toimintaa ovat rahoittaneet henkilöjäsenten ja kannattajajäsenten lisäksi useat tahot. Yhdistys sai taloudellista tu-

kea 10-vuotisjuhlasymposiumin järjestämiseen Suomen Akatemialta ja Elintarvikkeiden Tutkimussäätiöltä. Suomen Akatemian ja Suomen Itsenäisyyden Juhlarahaston, Sitran, taloudellinen tuki mahdollisti 20-vuotisjuhlasymposiumin järjestämisen. Muiden symposiumien järjestämiseen yhdistys on saanut tukea Elintarvikkeiden Tutkimussäätiöltä vuonna 1997 ja Cultor Oy:ltä vuonna 1998. Jäsentiedotteen toimittamiseen yhdis-

tys on saanut taloudellista tukea Kotimainen Kala ry:ltä (nyk. Pro Kala ry) vuonna 1996.

Etenkin 2000-luvulla toimintaa on tukenut yhteisökannattajajäsenten lisäksi Suomen Tiedeakatemiain Valtuuskunta. Rahallisen tuen lisäksi elintarvikealan yritykset ovat kustantaneet kokouksissa tee- ja kahvitarjoiluja. Suomen Kulttuurirahasto, syöpäjärjestöt sekä maa- ja metsätalousministeriö ovat tukeneet muita yksittäisiä projekteja. Vierailuja järjestäneitä liikelaitoksia ovat olleet mm. Valio Oy, Paasivaara Oy ja Alko Oy.

Hallituksen toiminta

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen toimintaa koordinoi hallitus, johon kuuluvat syyskokouksessa valitut puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä. Hallituksen kaikkien jäsenten toimikausi on kaksi kalenterivuotta. Hallitus kokoontuu puheenjohtajan kutsusta, kun siihen katsotaan olevan ai-

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry tilintarkastajat 1986–2005

vuosi	tilintarkastaja	tilintarkastaja	varatilintarkastaja	varatilintarkastaja
1986	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1987	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1988	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1989	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1990	Ritva Järvinen	Antti Ahlström	Riitta Korpela	Sirkka Uski
1991	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Leena Räsänen	Sirkka Uski
1992	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Päivikki Heikkinen	Sirkka Uski
1993	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Päivikki Heikkinen	Sirkka Uski
1994	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Minna Heikkilä	Sirkka Uski
1995	Päivikki Heikkinen	Antti Ahlström	Kari Laiho	Sirkka Uski
1996	Päivikki Heikkinen	Antti Ahlström	Liisa Valsta	Sirkka Uski
1997	Ulla-Marja Urho	Antti Ahlström	Riitta Stirkkinen	Sirkka Uski
1998	Päivikki Heikkinen	Antti Ahlström	Pirjo Hakala-Lahtinen	Kaisa Härmälä
1999	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Riitta Stirkkinen	Ulla-Marja Urho
2000	Liisa Valsta	Antti Ahlström	Riitta Stirkkinen	Ulla-Marja Urho
2001	Sirkka Uski	Antti Ahlström	Riitta Stirkkinen	Päivi Kleemola
2002	Sirkka Uski	Raija Kara	Päivi Kleemola	Riitta Stirkkinen
2003	Raija Kara	Liisa Pättiniemi -Fagerström	Päivi Kleemola	Riitta Stirkkinen
2004	Raija Kara	Liisa Pättiniemi -Fagerström	Päivi Kleemola	Riitta Stirkkinen
2005	Raija Kara	Liisa Pättiniemi -Fagerström	Päivi Kleemola	Riitta Stirkkinen

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry hallituksen jäsenet 1985*–2005

Vuosi	Puheenjohtaja	Varapuheenjohtaja	Sihteerit	Rahastonhoitaja	Muu Jäsen	Muu Jäsen	Muu Jäsen	Muu Jäsen
1986	Adlercreutz, Herman	Mäkinen, Seija	Lamberg-Allardt, Christel	Salminen, Seppo	Aro, Antti	Mälkki, Yrjö	Ollus, Anneli	Pietinen, Pirjo
1987	Adlercreutz, Herman	Mäkinen, Seija	Lamberg-Allardt, Christel	Ollus, Anneli	Mykkänen, Hannu	Kivilahti, Kaija	Jalkanen, Laura	Aro, Antti
1988	Lamberg-Allardt, Christel	Åkerblom, Hans	Mutanen, Marja	Ollus, Anneli	Mykkänen, Hannu	Kivilahti, Kaija	Jalkanen, Laura	Adlercreutz, Herman
1989	Lamberg-Allardt, Christel	Åkerblom, Hans	Mutanen, Marja	Ollus, Anneli	Mykkänen, Hannu	Korpela, Riitta	Leino, Ulla	Adlercreutz, Herman
1990	Lamberg-Allardt, Christel	Adlercreutz, Herman	Mutanen, Marja	Ollus, Anneli	Mykkänen, Hannu	Korpela, Riitta	Leino, Ulla	Välimäki, Matti
1991	Lamberg-Allardt, Christel	Adlercreutz, Herman	Virtanen, Suvi	Ollus, Anneli	Välimäki, Matti	Korpela, Riitta	Leino, Ulla	Mutanen, Marja
1992	Uusitupa, Matti	Räsänen, Leena	Virtanen, Suvi	Haglund Berit	Välimäki, Matti	Korpela, Riitta	Leino, Ulla	Mutanen, Marja
1993	Uusitupa, Matti	Räsänen, Leena	Ovaskainen, Marja-leena	Haglund Berit	Välimäki, Matti	Korpela, Riitta	Leino, Ulla	Mutanen, Marja
1994	Uusitupa, Matti	Räsänen, Leena	Ovaskainen, Marja-leena	Haglund Berit	Aro, Antti	Korpela, Riitta	Leino, Ulla	Mutanen, Marja
1995	Uusitupa, Matti	Räsänen, Leena	Rautavirta-Hiekka, Kaija	Haglund Berit	Aro, Antti	Mutanen, Marja	Pättiniemi-Fagerström, Liisa	Ovaskainen, Marja-leena
1996	Räsänen, Leena	Aro, Antti	Rautavirta-Hiekka, Kaija	Haglund Berit	Uusitupa, Matti	Lamberg-Allardt, Christel	Pättiniemi-Fagerström, Liisa	Ovaskainen, Marja-leena
1997	Räsänen, Leena	Aro, Antti	Rautavirta-Hiekka, Kaija	Haglund Berit	Uusitupa, Matti	Lamberg-Allardt, Christel	Pättiniemi-Fagerström, Liisa	Piironen, Vieno
1998	Aro, Antti	Lamberg-Allardt, Christel	Rautavirta-Hiekka, Kaija	Pölönen, Auli	Mykkänen, Hannu	Pietinen, Pirjo	Pättiniemi-Fagerström, Liisa	Piironen, Vieno
1999	Aro, Antti	Lamberg-Allardt, Christel	Rautavirta-Hiekka, Kaija	Pölönen, Auli	Mykkänen, Hannu	Pietinen, Pirjo	Pättiniemi-Fagerström, Liisa	Piironen, Vieno
2000	Aro, Antti	Lamberg-Allardt, Christel	Rautavirta-Hiekka, Kaija	Pölönen, Auli	Mykkänen, Hannu	Pietinen, Pirjo	Pättiniemi-Fagerström, Liisa	Piironen, Vieno
2001	Aro, Antti	Lamberg-Allardt, Christel	Freese, Riitta	Pölönen, Auli	Mykkänen, Hannu	Pietinen, Pirjo	Rosin, Susanna	Piironen, Vieno
2002	Mykkänen, Hannu	Mutanen, Marja	Freese, Riitta	Pölönen, Auli	Tahvonen, Raija	Valsta, Liisa	Rosin, Susanna	Piironen, Vieno
2003	Mykkänen, Hannu	Mutanen, Marja	Kronberg-Kippilä, Carina	Pölönen, Auli	Tahvonen, Raija	Valsta, Liisa	Rosin, Susanna	Freese, Riitta
2004	Valsta, Liisa	Mutanen, Marja	Kronberg-Kippilä, Carina	Sirén, Mervi	Tahvonen, Raija	Gylling, Helena	Rosin, Susanna	Freese, Riitta
2005	Valsta, Liisa	Mutanen, Marja	Nyberg, Anne	Sirén, Mervi	Tahvonen, Raija	Gylling, Helena	Kronberg-Kippilä, Carina	Freese, Riitta

*1985 sääntötoimikunnan kokous

hetta tai kun vähintään kolme hallituksen jäsentä sitä vaatii. Hallitus on kokoontunut 20 toimintavuotensa aikana vuosittain neljästä seitsemään kertaa. Ensimmäisenä toimintavuonna hallitus kokoontui kolme kertaa, mutta sen lisäksi oli neljä sääntötoimikunnan kokousta. Hallituksen jäsenten puheenjohtajat 20 vuoden ajalta selviävät taulukosta.

Yhdistyksen viestintä

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys on tieteellinen yhdistys, joka pyrkii ennen kaikkea pitämään ravitsemustieteen alaan kuuluvat henkilöt tietoisina alan ajankohtaisista asioista. SRY:n viestinnällisinä avainkohtina voidaan pitää kaksi kertaa vuodessa pidettäviä symposiumeja, jolloin luennoidaan ajankohtaisista aiheista ja esitetään uusia ravitsemustieteellisiä tutkimuksia.

Viestintäkanavia tutkittaessa huomataan, että yhdistyksen toiminta ja viestintä ovat yhdistyksen 20 toimintavuoden aikana sähköistyneet. Sähköisen tiedottamisen merkitys tulee jatkossakin kasvamaan.

Yhdistyksen esite ja kotisivut

Yhdistyksen toiminnasta tehtiin esite vuonna 1994. Vuonna 2004 suunniteltiin ja toteutettiin uusi esite. Yhdistyksen kotisivut

avattiin kesäkuussa 2004 osoitteessa www.protsv.fi/sry. Sivuja päivitetään jokaisen jäsentiedotteen ilmestymisen yhteydessä ja kehitetään samalla edelleen. Kotisivut palvelevat yhä laajempaa käyttäjäkuntaa, ja niistä on tullut paljon hyvää palautetta.

Yhdistyksen logo, kirjepaperi ja posterit

Yhdistyksen visuaalinen viestintä on kulminoitunut yhdistyksen logoon, amforaan. Amfora on muinainen saviruukku, jota on

käytetty esimerkiksi viinin säilytykseen. Vuonna 1988 järjestettiin yhdistyksen logon ja kirjepaperin suunnittelukilpailu. Yhdistyksen logolla varustettu kirjepaperi ja kirjekuoret painatettiin vuonna 1994.

Yhdistyksen toiminnasta on tehty postereita, jotka ovat olleet esillä yhdistyksen järjestämässä symposiumeissa. Lisäksi posterit ovat perinne yliopistoilla jäsenten hankkimisessa, ja niitä onkin toimitettu Helsingin, Kuopion ja Turun yliopistojen käyttöön. Keväällä 2004 yhdistyksen posterit oli esillä Kuopion yliopiston ravitsemustieteen laitoksen 20-vuotisjuhlaseminaarissa sekä Elintarvikepäivillä.

Jäsentiedote

Yhdistyksen jäsenille lähetetään jäsentiedote neljä kertaa vuodessa; helmi-, kesä-, syys- ja joulukuussa. Tiedotteessa kerrotaan jäsenille ravitsemustieteen alan ajankohtaisista tapahtumista sekä yhdistyksen toiminnasta. Jäsentiedotteissa ilmoitetaan sekä kotimaisten että ulkomaisten ravitsemustieteellisten kurssien, kokouksien, kongressien ja symposiumien ajankohdat, paikat ja ohjelmat. Jäsenet kutsutaan tiedotteissa yhdistyksen kevät- ja syyskokouksiin. Lisäksi niissä kerrotaan edellisten

kokouksien päätökset sekä kokouksissa hyväksytyjen uusien jäsenten nimet. Jäsentiedotteessa julistetaan haettavaksi Vuoden ravitsemusjulkaisu -palkinto sekä julkistetaan matka-apurahojen saajien nimet ja matkakertomuksien tiivistelmät. Lisäksi tiedotteissa voidaan ilmoittaa ajankohtaisesta alan kirjallisuudesta.

Kun yhdistyksen kotisivut avattiin kesäkuussa 2004, mahdollisti se jäsentiedotteen toimittamisen sähköisesti yhdistyksen kotisivuille. Aiemmin paperinen postitse lähetetty jäsentiedote korvautui uudella sähköisellä versiolla. Jäsentiedotteen pääsee lukemaan kotisivuilta käyttäjätunnuksen ja salasanan avulla. Jäsentiedotteen saa edelleen myös paperiversiona jäsenen niin halutessa.

Jäsenkirjeestä sähköpostiviestintään

Yhdistyksen viestintäkanavat ovat 20 vuoden aikana vaihtuneet kirjeenvaihdosta sähköiseen viestintään. Toiminnan alkuaiikoina paperinen kirjeenvaihto oli pääasiallinen yhteydenpitomuoto. Kirjeitse oltiin yhteydessä niin alan kansainvälisiin (IUNS, FENS sekä muiden maiden ravitsemustieteen yhdistykset) kuin kotimaisiin yhteistyöjärjestöihin. Kirjeitse hoidettiin matkanjärjestelyt, yhteydenpito hallituksen jäsenten välillä sekä yhteydenpito jäseniin. Ajan myötä kirjeistä siirryttiin puhelimitse käytyyn viestintään ja edelleen faksiliikenteeseen. 1990-luvulla sähköposti syrjäytti pe-

Tarina Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen logon synnystä

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistyksen hallitus oli koolla Kliinisen kemian opetushuoneessa Meilahden sairaalassa keväisenä iltapäivänä 30.5.1988. Puheenjohtajana toimi Christel Lamberg-Allardt, sihteerinä Marja Mutanen. Hallituksen jäsenistä paikalle olivat saapuneet Herman Adlercreutz, Anneli Ollus ja Hans Åkerblom. Muiden asioiden kohdalla käsiteltiin yhdistyksen paperin ja logon hankintaa ja merkittiin pöytäkirjaan, että oli päätetty julistaa kilpailu aiheesta ”yhdistyksen paperi ja logo”.

Syyskuun jäsenkirjeessä sihteeri houkutteli jäseniä lähettämään logoehdotuksia syyskuun loppuun mennessä muistuttaen luvassa olevasta palkinnosta.

Lokakuun viimeisenä päivänä yhdistyksen hallitus oli jälleen koolla Kliinisen kemian opetushuoneessa Meilahden sairaalassa. Tällä kertaa Hans Åkerblom oli estynyt, mutta Kaija Kivilahti oli sen sijaan paikalla. Muissa asioissa käsiteltiin jälleen yhdistyksen paperia ja logoa. Kilpailuun oli tullut ehdotuksia yhdeltä nimimerkiltä ”luonnoslehtiöstä löydettyjä”, yhteensä 13 luonnosta ja tarkat kirjalliset selostukset ja perustelut kustakin: esim.

- ”S ja R Yhdistyksen suomenkielisestä nimestä, N sanasta Näringslära ja Nutrition, S tyylitelty maha-laukku” , tai
- ”Yhdistys, jolle ravinnon imeytyminen (ja muut fysiologiset toiminnot) ovat tärkeitä”, tai
- ”Kiinnostuksen kohteena oleva juures (porkkana vs. beta-karoteeni ym.), jonka naateista hahmottuu yhdistyksen alkukirjaimet”), tai
- ”Solun mallinen lautanen
- DNA – ruokailuvälineet: kaikkea tältä väliltä yhdistyksen jä-

senet tutkivat (tulevaisuudessa tutkivat?)”.

Asian käsittelyn kulku ei ilmene kokouksen pöytäkirjasta. Sen sijaan ehdotuksen marginaaleista löytyy sihteerin käsialalla lyijykynämerkintöjä: ”R ja N”, ” Ei paksua mahalaukua”, ”Ei ruoka-aineita”. Edelleen

ehdotusten viereen on luonnosteltu logoa, jonka keskellä on astia (viereen kirjoitettu ”amfora”), astian päällä lukee R ja N ja 1985. Astiaan ympäröi rengas ja luonnoksen muistiinpanoissa lukee edelleen ”teksti latinaksi, 1985 MCMLXXXV”. Muistiinpanojen lisäksi tarina kertoo, että kilpailuun tarjotut ehdotukset innoittivat hallitusta, erityisesti yhdistyksen perustajajäsentä Herman Adlercreutzia niin, että ajatus amforan sisältävästä logosta alkoi hahmottua.

Lokakuun kokouksen pöytäkirjaan merkittiin:

”Yhdistyksen julistama kilpailu ”yhdistyksen paperi ja logo” sai ehdotuksia vain nimimerkiltä ”luonnoslehtiöstä löydettyjä”.

Yhdistys päätti antaa kirjapalkinnon ko. nimimerkille.”

Tammikuun 1989 hallituksen pöytäkirjasta löytyy tarkennettu merkintä, mistä ilmenee, että palkinto oli 300 mk:n lahjakortti Akateemiseen Kirjakauppaan. Nimimerkki ”Luonnoslehtiöstä löydettyjä” oli ilahtunut yllättävästä palkinnosta ja osti lahjakortilla Max Von Schantzin ja Raimo Hiltusen Farmakognosian kirjan tulevien tutkimusaiheiden taustatiedoksi. Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys sai tyylilleen sopivan, parhaan mahdollisen, logon.

nimim. ”Arkistosta löydettyä”

rinteisen kirjeenvaihdon, ja nykyisin lähes kaikki yhteydenpito hoidetaan sähköpostitse tai Internetin välityksellä.

Seminaarien ja symposiumien aiheiden ajalliset trendit

Yhdistys järjestää kaksi kertaa vuodessa tieteellisen symposiumin, jonka luentoaiheet hallitus päättää kahden eri kriteerin mukaan. Joko aihe on ajankohtainen tai sitten ravitsemustieteellisesti tärkeä aihe, jota ei ole käsitelty pitkään aikaan. Symposiumien luentoaiheet kertovat siis paitsi aiheen ajankohtaisuudesta myös syklistyydestä, sillä tietyt ravitsemustieteellisesti tärkeät aiheet pyritään tuomaan osaksi symposiumien ohjelmaa aina tasaisin väliajoin.

Lihavuus on aihe, joka on tasaisesti vuosien varrella ollut symposiumeissa esillä. Toisaalta lihavuuden käsittely on vähentynyt siitä syystä, että lihavuustutkimukseen keskittyvä Suomen Lihavuustukijat ry perustettiin vuonna 1998. Kuten lääketieteen myös ravitsemustieteen kannalta kroonista kansantaudeista keskeisiä ovat sydän- ja verisuonitaudit, syöpä ja diabetes. Erityisenä huomion kohteena ovat kansantautien yhteiset riskitekijät, terveyttä edistävät elintavat ja ravitsemus sekä sairauksien eh-

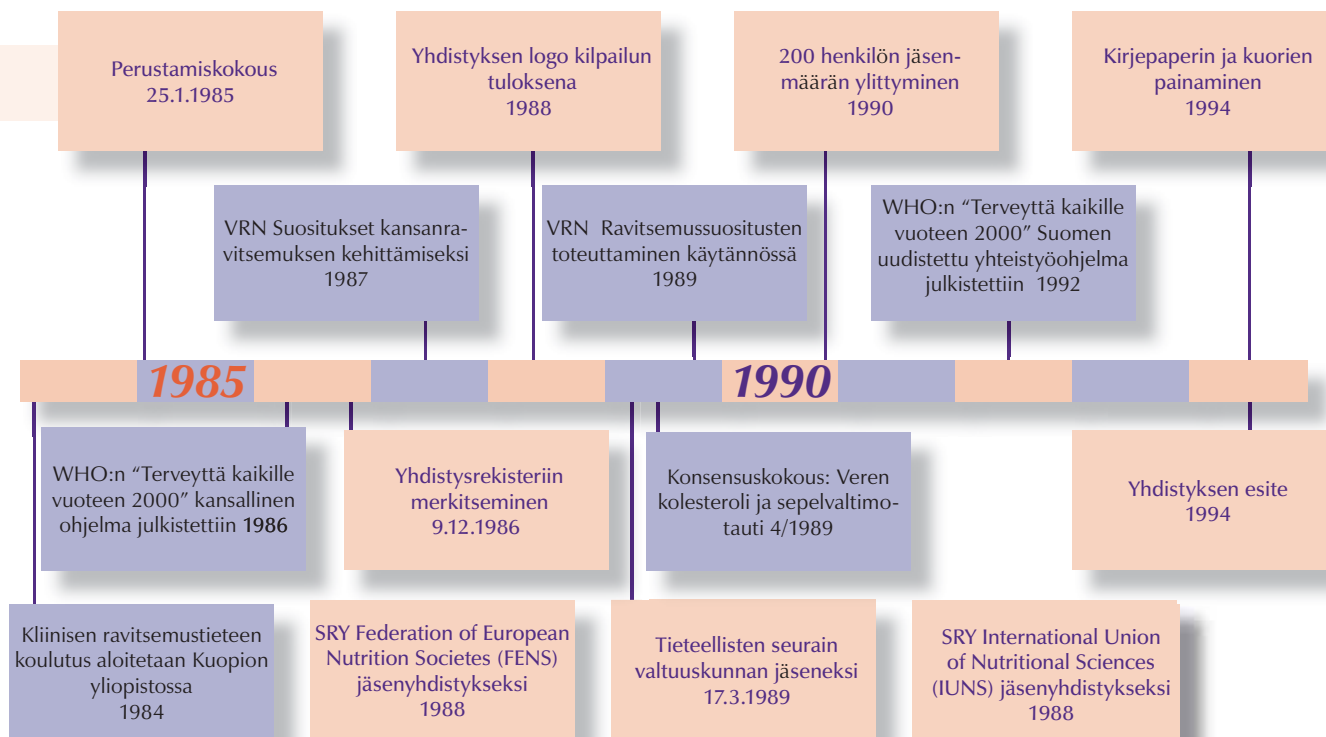
käisy. Krooniset kansantaudit ja ravitsemus ovat olleet esillä tasaisesti yhdistyksen toiminnan ajan, ja voitaisiinkin puhua "kestoaiheista" suomalaisessa ravitsemustieteessä. Näiden lisäksi eri vuosikymmenillä on symposiumien luennoilla käsitelty uusia ajankohtaisia aiheita.

1980-luvun jälkipuoliskolla keskityttiin lisääine- ja vierasainesaantiin. Tšernobylin

ydinonnettomuus suhteessa elintarvikkeiden turvallisuuteen huolestutti, ja elintarvikkeiden radioaktiivisuudesta toteutettiin symposium. 1980-luvulla keskusteltiin myös vanhusten mahdollisesta aliravitsemuksesta, ravinnon ja neurologian suhteesta, kalsiumin ja osteoporoosin yhteyksistä sekä raudan saannista.

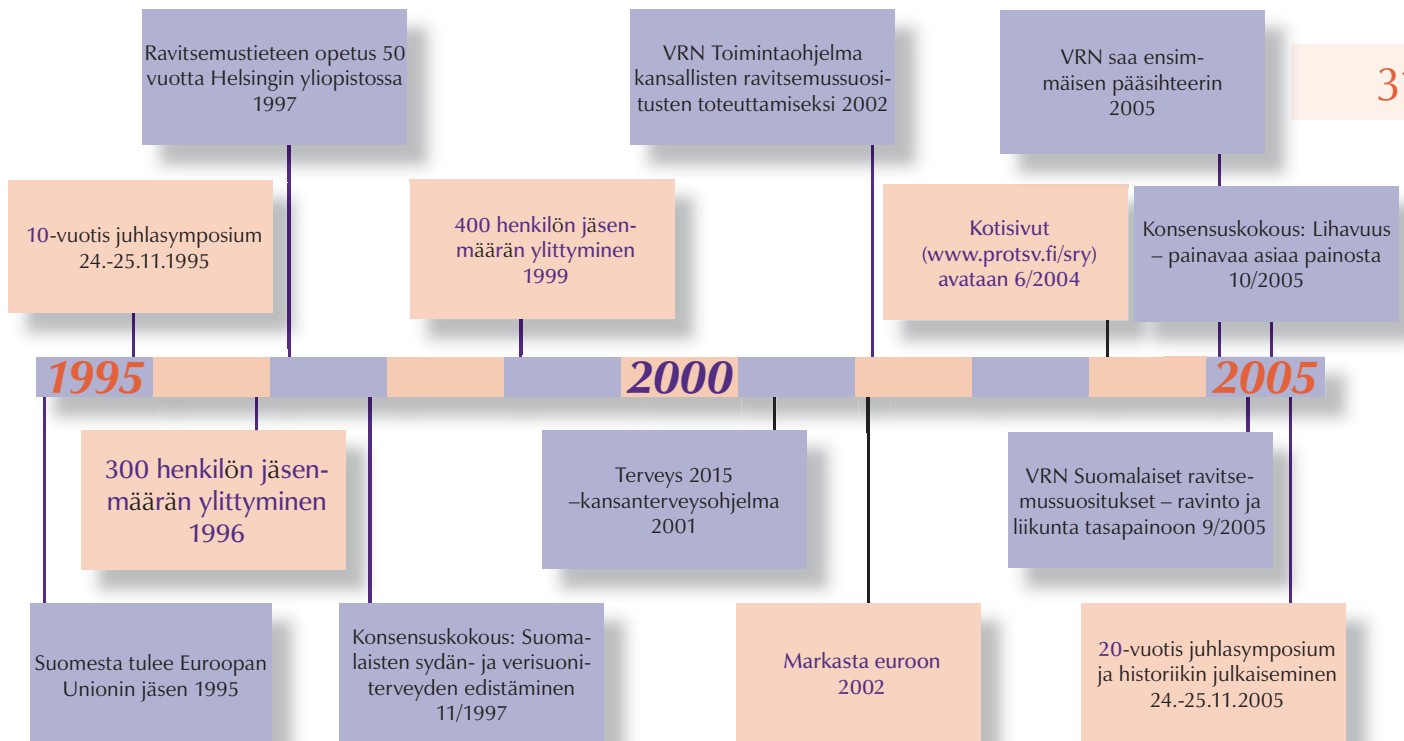
AIKAJANA MERKITTÄVISTÄ TAPAHTUMISTA VUOSINA 1985 - 2005

30

1990-luvulla symposiumien yleisimpiä aiheita ovat olleet lihavuus ja syöpä. Vuosikymmenen alkupuolella kiinnitettiin huomiota eri väestöryhmien ravitsemukseen. Ruoka-allergiat ja ruoan turvallisuus puuttivat 1990-luvun jälkipuoliskolla. Myös ruokamieltymykset olivat uutena aihepiirinä esillä symposiumeissa.

Elintarviketeknologian kehittyminen on nostanut esiin uusia aiheita. Elintarvikkeiden jalostus toi tullessaan funktionaaliset eli terveysvaikutteiset elintarvikkeet. Yhteiskunnan kehitys kohti yhä kiireisempää tietoyhteiskuntaa aiheutti muutoksia kotien ateriakulttuurissa, ja 1990-luvun lopulla alettiin kiinnittää huomioita muun muassa valmisruokaan. 1990-luvulla järjestettiin

myös koulutuspäiviä yhdessä muiden alan organisaatioiden kanssa, mihin ei enää 2000-luvulla ole keskitytty.

2000-luvulla tärkeitä aiheita ovat olleet lasten ja nuorten ravitsemus ja terveys etenkin liikalihavuuden näkökulmasta katsottuna. Nuorison keskuudessa yleistynyt kasvis-syönti on puhuttanut. Lisäksi jo 1990-luvulla esille tulleiden aiheiden käsittely jatkui. Tällaisia aiheita olivat funktionaalisten elin-

tarvikkeiden ravitsemuksellinen merkitys ja väestöryhmien ruokailutottumusten erot.

Yleistäen voisi sanoa, että kun 1980-luvulla kiinnitettiin pääsääntöisesti huomiota ravintofysiologiaan sekä ravitsemuksen ja terveyden väliseen suhteeseen, on 2000-luvulla alettu huomioida enemmän ravitsemuksen psykologisia, sosiaalisia sekä ruokakulttuurisia tekijöitä.

RAVITSEMUSTIETEESTÄ, TUTKIMUKSESTA JA TUTKIJAN URASTA - POIMINTOJA JUHLAVUODEN HAASTATTELUISTA

20-vuotisen toiminnan merkeissä Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys päätti koota suomalaisten ravitsemustutkijoiden ja vaikuttajien ajatuksia tieteellisten yhdistysten toiminnasta, ravitsemusalan muutoksista viime vuosikymmeninä sekä alan tutkijoiden ja asiantuntijoiden urapoluista. Videoiduista haastatteluista julkaistaan juhlasymposiumin yhteydessä 24.11.2005 ensimmäinen DVD-kooste, joka käsittelee erityisesti yhdistyksen perustamista, toimintaa sekä tieteellisten yhteisöjen toimintaa laajemminkin. Haastatteluaineistosta on suunnitteilla julkaista myöhemmin toinen, laajempi DVD-kooste, jonka työnime-

nä on "Miten minusta tuli ravitsemustutkija". Historiikin tähän osaan on poimittu joukko sitaatteja juhlavuonna toteutetuista haastatteluista.

Ravitsemustiede kaikessa monitieteisyydeessään ja elämänläheisyydessään on fantastisen kiinnostava alue. Paljon kiinnostavampi kuin mitä tälle alalle tullessani uskoin. Tämä on myös niin monitahoinen, että jokaiselle löytyy jotakin. Ihan solutason ilmiöistä kiinnostunut biokemiallisesti orientoitunut löytää oman paikkansa tutkimuksen etulinjassa. Mutta toisaalta yhä voimakkaammin tulee niitä, joita kiinnostaa ihmisen käyttäytyminen, psykososiaalinen näkökulma. Myös tämä on selvää ravitsemustiedettä. Tämä rikkaus on minusta hyvin kiva ja myös se, että olemme tietyllä tavalla lähellä ihmisten arkea. Meidän on helppo perustella alamme tärkeys päättäjille.

Leena Räsänen, professori.

34

Ala on todella tärkeä ja tulossa koko ajan tärkeämmäksi ja lisäksi - tämä on ehkä vähän yllättävää - näyttää siltä, että meillä on ehkä vielä enemmän kysymysmerkkejä ravitsemuksen ja terveyden välisissä yhteyksissä, kuin mitä me mutama vuosi sitten kuvittelimme, joten tutkittavaa riittää.

Jussi Huttunen, päätoimittaja

Ensinnäkin rohkaisisin ja onnittelisin tällaiselle uralle lähteviä, koska on täysin selvää, että ravitsemustiede ja ravitsemusala on kasvuala ja sen yhteydet yhteiskunnassa tulevat olemaan entistä moninaisemmat niin sairauksien hoidossa, ehkäisyssä, elintarviketeollisuudessa, joukkoruokailussa, kansainvälisissä asioissa.

Se on todellinen kasvuala. Toiseksi tutkijan uraan, joka toki ei kaikille sovi liittyy omat etunsa. Siinä on löytämisen iloa, siinä on kansainvälistä yhteistyötä, siinä tuntee todella voivansa eräällä tavalla vaikuttaa ihmisten hyväksi.

Pekka Puska, pääjohtaja

Tutkimusedellytykset Suomessa ovat monessa suhteessa parempia kuin monessa muussa maassa esimerkiksi ravitsemustutkimusta ajatellen, tai ainakin ovat olleet. Ihmiset ovat olleet vapaaehtoisia ja innokkaita tutkimuksiin, kun niihin on tarvittu osallistujia. Suomessa on edelleenkin hyvät mahdollisuudet tehdä ravitsemustutkimusta.

Antti Aro, prof. emer

Tutkijan ura ei ole koskaan helppo. Semmoinen, joka ei ole valmis tekemään paljon työtä, ei sovi tutkijaksi. Voi olla vaikka kuinka hyviä ideoita, mutta ilman työtä ja työtä ei pysty selvittämään niitä ongelmia, mitä haluaa selvittää. Voi kestää kaksikymmentä vuotta ja enemmänkin siitä ensimmäistä hypoteesista siihen kun luulee ainakin löytäneensä vastauksen. Kyllä se on niin, että täytyy yrittää hakeutua sellaiseen paikkaan, missä on enemmän niitä ihmisiä, jotka tekevät työtä. Isommat ryhmät ovat aina parempia. Nuorten on hyvä oppia uusia menetelmiä ja tekniikoita. Niitten avulla pääsee eteenpäin. Tärkeää on löytää semmoinen ryhmä, jossa viihtyy ja jaksaa tehdä työtä. Myöskin tämä kansainvälinen yhteistyö on tietty hirveän tärkeää.

Herman Adlercreutz, prof. emer.

Suomalaiset elintarvikkeet suomalaiseseen ruokavalioon, kasviksia enemmän kuin nykyisin. Ollaan hyvään suuntaan menossa, suomalaisia marjoja ja hedelmiä, vähärasvainen ruokavalio.

Ehkä ne ovat ne kaikkein tärkeimmät

Kotimaiset elintarvikkeet rukiista lähtien – niitten varaan pitäisi rakentaa. Suomalainen ruokavalio ja opettaa myöskin peruskoulussa kotitalousopetuksessa ja myöskin myöhemmin ammatillisessa kotitalousopetuksessa.

Puhtaitten suomalaisten elintarvikkeiden runsasta käyttöä erityisesti kasvien, marjojen ja hedelmien ja viljatuottein osalta.

Maija Pekkarinen, emerita-apulaisprofessori

Jos on vahva tahto ryhtyä tutkijaksi, voi ajatella, että keskittyy kapeahkoon alaan. Jos sitä ei ole, kannattaisi opiskella aika laajapohjaisesti, hankkia monenlaisia valmiuksia ja liittyä aktiivisesti sekä opiskelijajärjestöihin että tällaisiin tieteellisiin yhdistyksiin juniorijäsenenä ja hankkia verkostoa. Ilman muuta pitää lähteä opiskelemaan myös ulkomaille.

Seija Mäkinen, Maatalous- ja metsätieteiden tohtori (eläkkeellä)

Suurin haaste luultavasti on siinä, että ymmärretään ravitsemustutkimuksen ja ravitsemusasiantuntijuuden olevan sellaista erikoisalaa, joka vaatii pitkän perehtymisen. Ravitsemusasiantuntijana ei voi esiintyä kukaan sellainen, joka ei ole omakohtaista tutkimusta myöskin alalla tehnyt. Jos tämä saadaan yleisesti ymmärretyksi, niin silloin nähdäkseni selkiytyy varsin paljon myöskin se, minkälaisia mielipiteitä ja neuvoja ravitsemuksesta maassa annetaan.

Esko H. Koskinen, dosentti (eläkkeellä)

Kaikenlaisesta työstä on hyötyä. Aina se työkokemus on eduksi. Jos ei nyt saa juuri sitä työtä vielä, mihin on tähdännyt, pitää ottaa jotakin muuta ja kytätä, koska se on aina hyödyksi. En olisi ikinä ajatellut, että minusta tulisi valtion virkamies. Se oli hirveän mielenkiintoista.

Anna-Liisa Koskinen, kaupallinen neuvos (eläkkeellä)

Maailma on muuttunut siinä suhteessa, että nyt täytyy olla tutkimusryhmän jäsen, jotta voi tehdä väitöskirjan. Etenkin jos tekee jotain kokeellista, täytyy hakeutua johonkin tutkimusryhmään ja toivoa, että se tutkimusryhmä saa rahaa jostain. Senkin suhteen tilanne on muuttunut, että kilpailu on kovempaa kuin 20 vuotta sitten, vaikka myös rahaa on nykyään enemmän jaossa. Sen lisäksi, että itse

Pitää vaan yrittää mennä mukaan. Kyllähän se vähän kynnärpäätaktiikkaa ehkä vaatii tänä päivänä, mutta jos on intoa ja halua niin kyllä se siitä. Paljon mielenkiintoista on vielä varmaan edessä. Lisäksi yksi asia, joka minusta olisi tärkeää, on pohjoismainen yhteistyö. Siinä sitten monesti tie nousee pystyy niiltä, joilla tämä ruotsin kieli ei ole niin hallinnassa. Vaikka sitä kovasti tuodaan esiin, että puhutaan englantia, kyllä minun omat kokemukseni ovat semmoisia, että kyllä se paljon paremmin sujuu, kun ymmärretään toisiamme tältä Ruotsin kielen pohjalta.

Ritva Seppänen, dosentti (eläkkeellä)

37

tietää, mitä haluaa tehdä, pitäisi myös muistaa se, että ohjaajalla on näkemystä siitä, miten väitöskirja etenee. Sitä on hyvä hyödyntää. On ehdottoman tärkeätä, että luo vertaisporukkaa ympärilleen, jonka kanssa voi keskustella. Se toimii omassa tutkimusryhmässä, mutta on hyvä luoda suhteita myös ulkopuolelle.

Christel Lamberg-Allardt, dosentti

Mehän elämme sellaisia aikoja, että elämäntapojen merkitys terveyden ylläpidossa entisestään korostuu. Varsinkin tämä liikkumattomuus, lihavuus ja siihen liittyen tämä liian hyvä ravitsemus ovat vaikuttamassa sairastuvuuteen. Ei voi lakata hämmästelemästä sitä, miten laiminlyöty ja aliresursoitu tämä koko sektori meidän terveyspolitiikassamme on, aivan hävyttömän huonolle hoidolle jätetty. Ja se samahan näkyy juuri tässä: meillä on koulutettu ravitsemusihmisiä ihan riittävästi, mutta heille ei ole suostuttu perustamaan virkoja. Kaiken kaikkiaan, kyllä me varmasti joudumme tähän asiaan puuttumaan. Minulla on huoli siitä, että tuleeko ravitsemusasiantuntijan ja koulutettujen ihmisten rooli riittävästi esiin vai valtaavatko nämä huijarit markkinat.

Antti Aro, prof. emer.

Tosi paljon hauskaa ja mielenkiintoista, jännittävää on tutkimustyöstä jäänyt mieleen ja se useimmiten liittyy niihin ryhmiin, joissa olen ollut mukana. Se yhteisö tai yhteisyys, yhteisöllisyys, se on se, jonka olen itse saanut näiden vuosien aikana tutkimustyöstä ylipäättään, mutta ravitsemustieteessä erityisesti, eli kaikki mitä on yhdessä tehty on ollut tosi hauskaa. Sieltä se kumpuaa se kaikkein isoin juttu, se yhdessä tekeminen.

Jussi Huttunen, päätoimittaja

Täytyy seurata aikaa, ottaa huomioon mitä ajassa liikkuu ja sen mukaan sitten suuntautua. Eikä auta lannistua sitten jos ei heti tutkijan uralla tule heti niitä toivottuja tuloksia. Tutkijan ura on erittäin mielenkiintoinen.

Maija Pekkarinen, prof. emer.

Jos intohimo loppuu, niin pitää lähteä veike. Se on mun ainoa viesti. Nuori tutkija voi pysyä sellaisten tutkijoiden vana-vedessä, joilla on se intohimo. Sellaisten, jotka tulevat aamulla töihin ja sanovat, että ne ovat yöllä keksineet jotain. Siinähan sitä oppii sitä, että voi antaa luovuudelle valtaa ja uskaltaa puhua niistä oivalluksista, mitkä ovat pitäneet valveilla tai mitkä ovat aamulla herätessä tulleet mieleen. Se, että on tosi kiva tulla töihin, sehän se on se tärkein asia.

Marja Mutanen, professori

Olkaa herkkiä semmosissa tilanteissa, joissa sattuma jollain lailla on mukana kuvioissa älkääkä pelätkö ottaa sitten sitä kautta vastaan jotain uutta tilannetta tai uutta haastetta, kun semmoinen on jossain esillä. Ei ole kovin viisasta jäärpäisesti suunnitella elämäänsä ja toimintaansa johonkin tiettyyn putkeen, vaan on syytä välillä vähän pysähtyä kuuntelemaan ja katselemaan ja haistelemaan ja maistelemaan että missä mennään ja että oisko tuossa ideaa että tekisinkin nyt toisella lailla kuin on aikaisemmin meinnannut.

Antti Ahlström, prof. emer.

HALLITUKSEN VISIOITA YHDISTYKSEN TULEVAISUUDESTA

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry:n toiminnan ydin on jatkossakin tieteellisen tutkimuksen edistäminen ja näkyvillä pitäminen. Lisäksi yhdistys panostaa tutkimukseen perustuvan ravitsemustiedon jakamiseen sekä tutkijoiden kesken että laajemmin. Yhdistyksen jäsenistöön kuuluu niin aktiivisesti ravitsemustieteen kentällä tutkimusta tekeviä henkilöitä kuin myös jäseniä, jotka käyttävät työssään ravitsemustutkimuksen tuottamaa tietoa.

40 Terveyden edistäminen ja sairauksien ehkäisy ovat tulevaisuudessa yhteiskunnallisesti entistä keskeisempiä kysymyksiä. Tieteenalojen välisen yhteistyön lisääntyessä yhdistyksen jäsenkunnassa on ravitsemustieteellisen koulutuksen saaneiden lisäksi nykyistä enemmän muiden alojen edustajia, kuten lääkäreitä, biokemistejä, elintarviketieteilijöitä ja yhteiskuntatieteilijöitä. Moni- ja poikkitieteellinen näkökulma edistää ravitsemustieteen kehitystä ja vahvistaa ravitsemustieteen arvovaltaa yhteiskunnallisessa keskustelussa. Yhdistys tekee aktiivisesti yhteistyötä alan muiden tieteellisten yhdistysten ja toimijoiden kanssa

koordinoimalla yhteisiä seminaareja sekä alan tapahtumia.

Kansainvälisyys on näkynyt yhdistyksen toiminnassa aina ja se tulee edelleen selvästi lisääntymään. Yhdistys tarjoaa kansainvälisen kattojärjestön IUNS:n kautta kanavan, jonka kautta on mahdollista vaikuttaa ravitsemusasioihin maailmanlaajuisesti. Alueellisemmän vaikutuskanavan tarjoaa yhteistyö sekä pohjoismaisten että eurooppalaisten ravitsemustieteellisten järjestöjen kanssa. Tutkijoiden yhä laajemmat kansainväliset verkostot hyödyttävät myös yhdistyksen toimintaa.

Yhdistyksen jäsenten verkottuminen ja keskinäinen keskustelu on jatkossakin tärkeä osa toimintaa. Eri tieteenalojen edustajat lisäävät yhdistyksen sisäistä keskustelua ja tarvetta aktiivisiin kannanottoihin. Tieteellisen tiedon lisääntyessä yhdistyksen asiantuntijarooli tulee lisääntymään yhteiskunnallisessa keskustelussa. Aktiivisten tutkijoiden muodostamana yhteisönä yhdistyksen lausuntojen painoarvo on huomattava.

Innostava tieteellinen keskustelu houkuttelee niin alan opiskelijoita kuin nuoria ravitsemustieteilijöitäkin osallistumaan yhdistyksen toimintaan nuoren tai varsinaisen jäsenen statuksella entistä aktiivisemmin. Yhdistys tukee edelleen jatko-opintojaan tekeviä jäseniä mm. matka-apurahoin ja palkinnoin. Jäsenmaksujen pitäminen kohtuullisina ja seminaarien tarjoaminen myös jäsenistöä laajemmalle asiantuntijajoukolle turvaavat kaikkien kiinnostuneiden mahdollisuudet hyötyä toiminnasta. Lisäksi tieteellisesti korkeatasoisissa symposiumeissa käydään aktiivista keskustelua ja rakennetaan yhteistyöverkostoja yhdistyksen nuorten

ja varttuneempien jäsenten sekä muiden alasta kiinnostuneiden välille. Yhdistyksellä nähdään myös merkittävä tehtävä ravitsemustieteellisten jatko-opintokurssien koordinoijana tulevaisuudessa.

Yhdistyksen laaja ja kokenut jäsenistö voi kunniajäsenten esimerkin innoittamana, nuorten jäsenten raikkaiden ajatusten virittämänä ja kannattajajäsenten arvokkaalla tuella muodostaa tulevaisuudessa aktiivisen ravitsemustutkijoiden ja -asiantuntijoiden verkoston. Tällä yhteisöllä on oleellinen rooli koulutuksesta päätöksentekoon asti terveyden ja hyvinvoinnin edistämässä niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin.

Helsingissä 4.11.2005

Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry:n
hallitus

LÄHTEET

Ahlström, A. Finnish nutrition education and research; 50th anniversary of nutrition education at Helsinki University. Artikkel. Scand J Nutr 1997;41:111-116.

Biobio-seura. Societas Biochemica, Biophysica et Microbiologica Fenniae, verkkodokumentti, 2004, viitattu 13.4.2005. Saatavissa: <http://www.biobio.org/index.htm>.

Federation of European Nutrition Societies. Federation of European Nutrition Societies, 2002, verkkodokumentti, viitattu 13.4.2005. Saatavissa:<http://www.nutrition.uio.no/Fens/>.

Elintarviketieteiden Seura ry. Elintarviketieteiden Seura ry, 2005, verkkodokumentti, viitattu 13.4.2005. Saatavissa:http://www.ets.fi/Seura_esittely.htm.

Helsingin yliopisto. Ravitsemustiede, 2004, verkkodokumentti, viitattu 20.5.2005. Saatavissa:<http://www.honeybee.helsinki.fi/MMKEM/RAV/index.htm>.

International Union of Nutritional Sciences. International Union of Nutritional Sciences, 2005, verkkodokumentti, viitattu 13.4.2005. Saatavissa:<http://www.iuns.org/>.

Ravitsemusterapeuttien yhdistys ry. Ravitsemusterapeuttien yhdistys ry, 2005, verkkodokumentti, viitattu 13.4.2005. Saatavissa:<http://www.ravitsemusterapeuttienyhdistys.fi/>.

Räsänen, L. Ravitsemustieteilijä ei pölyty kammioonsa. Artikkel. Alimenta, 1996;4:15-16. Agronomiliiton julkaisu.

SRY1985–2004. Vuosikertomus 1985–2004, raportteja.

SRY2004a. Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry, verkkodokumentti, viitattu 12.2.2005. Saatavissa:<http://www.protsv.fi/sry/>.

SRY2004b. Suomen Ravitsemustieteen Yhdistys ry, esite.

SRY2005. Historiikkitoimikunnan haastattelut

ILMOITUKSET

Fazer

Fazer Amica

Tämä aihainen sisältö on käytetty maks. 14 vuorokauden kuluessa.

FINFOOD

TIEDONNÄLKÄÄN

Päivittäiset uutiset ruokaketjusta, oppimateriaalia opiskelijoille ja ohjeita ruokaa rakastaville.

Suomalaisen
RUOKAKULTTUURIN
asialla

finfood.fi

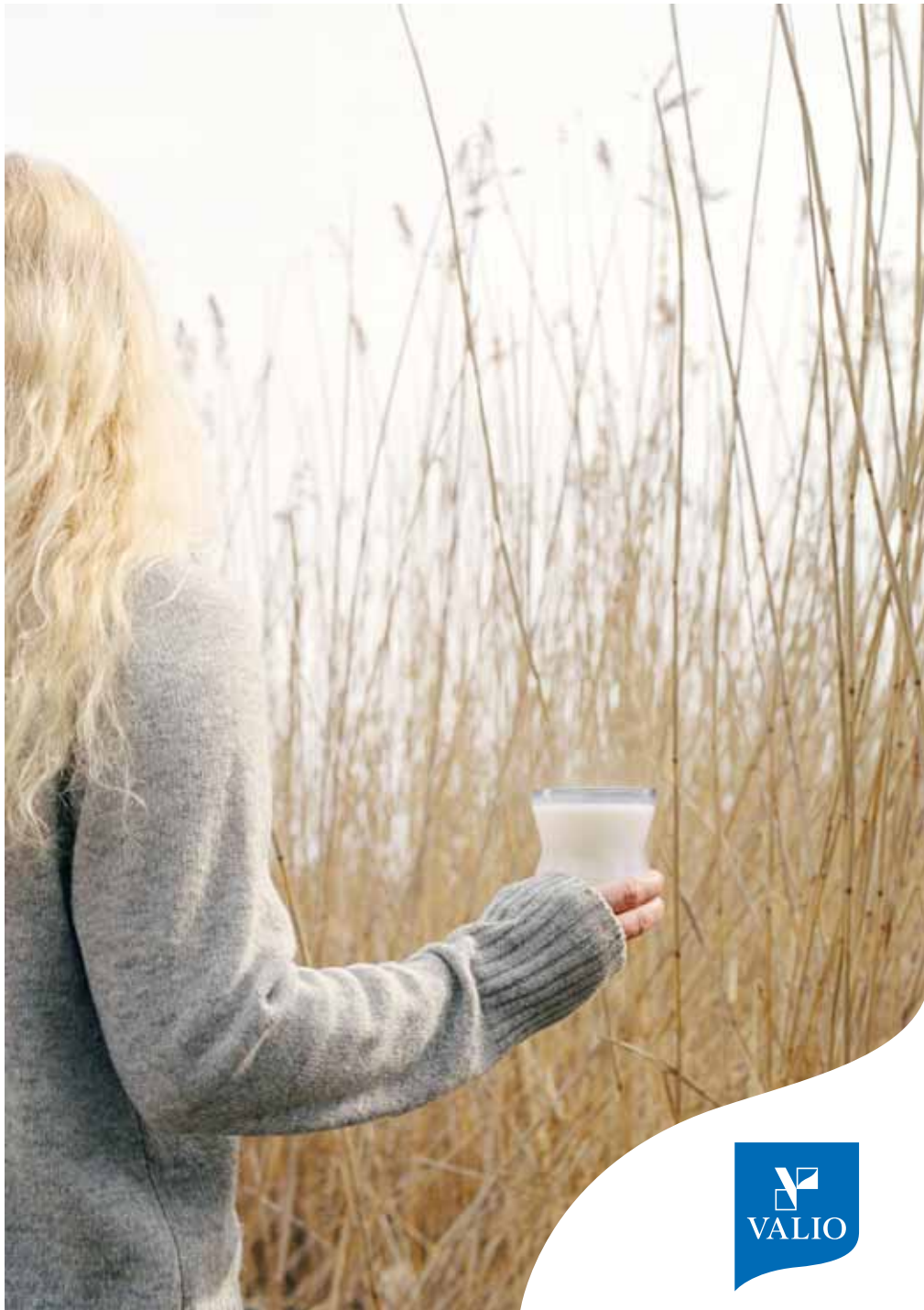
...Makuelämyksiä

www.fazeramica.fi

FINFOOD - Suomen Ruokatiето ry

Vernissakatu 4, 6. krs, PL 309, 01301 Vantaa, puh. (09) 6155 400, faksi (09) 6155 4505

www.valio.fi

Hyvää alusta alkaen

Virkistävä tunne,
joka tarttuu muihinkin

www.hyvaapaivaa.net

Maista vähäkalorista sitrusjuomaa, jossa maistuvat appelsiini, mandariini, greippi ja sitruuna. Pirteää sähkökyttä juotavaan tuovat luonnollinen kofeiini, C-vitamiini ja hyppysellinen Frantsilan luomutilan yrttisekoitusta. Nauti huikallinen tarvittaessa ja olet taas virkeä oma itsesi.

VIRKISTÄVÄ
**Hyvää
Päivää**
KEVYT SITRUSJUOMA
UPPFR/SKANDE LÄTT CITRUSDRYCK

Luonnollisesti hyvää

Syö itsellesi hyvä olo.

www.apetit.fi

RESEPTI: KIIREISEN ARJEN AIHEUTTAMAN
STRESSIN ENNALTAEHKÄISYYN SEKÄ
PERHEEN HYVINVOINNIN YLLÄPITOON.

VAIKUTTAVA AINE: RUNSAASTI VITAMIINEJA JA
HIIVENAINEITA SEKÄ SYDÄNYSTÄVÄLLISIÄ
OMEGA-3-RASVAHAPPOJA. EI JUURIKAAN VAIUAA.

ANNOSTUS: NAUTITAAN SÄÄNNÖLISESTI
USEITA KERTOJA VIIKOSSA.

Helpon arjen eväät: Esikäsitellyt ja kätevästi valmiiksi pakatut Apetit-kalatuotteet ja helppokäyttöiset Apetit-kasvispakasteet.

Aivo

Diet32 - yhteistyössä ravitsemusterapeuttien kanssa

Diet32 on erityisesti ravitsemusterapeuttien potilastyöhön ja tutkimuskäyttöön tarkoitettu ohjelmisto.

AIVO FINLAND OY • PL 451 • 20101 Turku • Puh 02 232 26 26 • Fax 02 232 26 25 • info@aivo.fi • www.aivo.fi

*Lihaa säästämättä,
Laadusta tinkimättä*

Leipätiedotus ry

Tutkittua tietoa
leivästä, pastasta
puurosta
pullasta

www.leipätiedotus.fi

Fazer

www.fazerleipomot.fi

